

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**2 – 3 КВІТНЯ 2020 р.
м. Одеса**

4. Духопельников В. М. Ярослав Мудрый / В.М. Духопельников. – Харьков: Фолио, 2009. – 122 с.

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ

Лівітчук Р., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТВтаТБ

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Минуле століття залишило багато подій, які, віддаляючись, не втрачають своєї значущості та актуальності. До таких подій належить 22 січня 1919 року – проголошення Акту Злуки Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки. У цей день українці щорічно святкують День Соборності.

Ідея соборності українських земель має глибоке історичне коріння. В часи феодального роздроблення Київської Русі заклики до спільних дій окремих князів супроводжували літописний період української історії. Образ скривдженої України та православної віри, необхідність її оборони надихав козацькі полки Богдана Хмельницького. В народній творчості Україна завжди уявлялась як єдиний механізм.

Відновлення української держави слов'янських народів стало політичним кредо членів Кирило-Методіївського братства. У другій половині XIX ст. українська інтелектуальна еліта, добре розуміючи всю небезпеку бездержавного існування народу та поділу його території між іншими країнами, докладала величезних зусиль щодо взаєможивлення культур наддніпрянських і галицьких українців. З ініціативи українців-наддніпрянців у 1873 р. у Львові було створено Літературне товариство ім. Тараса Шевченка. Згодом реорганізоване в Наукове товариство ім. Тараса Шевченка, яке протягом кількох десятиліть займалося підготовкою української наукової еліти.

З кінця XIX ст. соборність стала одним з наріжних каменів ідеологічних підвалин, програм та засад новостворених українських політичних партій.

Образ єдиної нероздільної вільної самостійної України, сформований М. Міхновським у 1900 р., став загально визнаним національним ідеалом, на якому зійшлися політичні сили України початку XX ст. В наступні десятиліття ідея соборності залишалась інтегральним чинником і чи не єдиним недискусійним положенням програмних цілей усіх течій національно-визвольного руху. Це підтвердили події Першої світової війни.

Переговори щодо об'єднання ініціювала саме Західноукраїнська Народна Республіка, в обличчі її лідерів. Проте, ініціатива ця не була спонтанним рішенням, адже існував цілий об'єднаний рух, який ставив собі за мету соборність Української держави.

Остаточна процедура оформлення соборності відбулася в Києві 22 січня 1919 року, у першу річницю Четвертого Універсалу Української Центральної Ради. В цей день був підписаний і оприлюднений спеціальний Універсал Директорії УНР, який дістав також назву Акту Злуки.

Об'єднана акція 1919 року залишила глибокий слід в історичній пам'яті українського народу. В українській суспільно-політичній думці XX ст. Україна інтерпретувалася лише як соборна держава. Етнонаціональна консолідація

спиралася на такі важливі аспекти, як спільне історичне минуле, спорідненість етнокультурних процесів, єдиний національно-визвольний рух, ідеали свободи та незалежності.

Таким чином, соборництво відіграло важливу роль у становленні та розвитку української національної ідеї.

Науковий керівник – к.і.н., стар. викл. Ботіка Т.С.

Література:

1. Горбань Т. Ю. Ідея соборності в українській суспільно-політичній думці першої чверті ХХ ст. / Т. Ю. Горбань // Український історичний журнал. – 2005. – № 6. – С. 95 – 102.
2. Олесіюк Т. Соборна Україна: наукові розвідки і спомини / Т. Олесіюк. – К.: Укр. Вид. Спілка, 2004. – 640 с.
3. Яременко І. Ф. День Злуки в нашій пам'яті / І. Ф. Яременко. – К., 2001. – 215 с.

ЕВОЛЮЦІЯ РОЗВИТКУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Шестопалова Є., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Першою віхою на шляху до європейської інтеграції було утворення в 1951 р. Європейського об'єднання вугілля і сталі, членами якого стали Італія, Франція, ФРН та країни Бенілюксу. У 1957 р. ці ж країни підписали договір про створення Європейського економічного співтовариства (ЄЕС, з 1992 р. Європейський Союз (ЄС)). Пізніше членами ЄЕС або «Спільного ринку» стали Велика Британія, Данія, Ірландія (1973 р.), Греція (1981р.), Португалія та Іспанія (1986 р.), Австрія, Швеція та Фінляндія (1995 р.). Мета організації— поступове усунення всіх обмежень між країнами-учасниками, створення умов для вільного пересування осіб, капіталів, послуг. Передбачалось також зближення законодавства учасників, уніфікація податкових систем. Головна причина інтеграції — вимога поглиблення процесу міжнародного поділу праці.

Основу інтеграції заклали вищий етап розвитку науково-технічної революції, становлення та зміцнення прав людини як державного й суспільного пріоритету. Інтеграційний процес починається там, де постають певні об'єктивні умови. У Західній Європі існувала готовність партнерів до багатостороннього співробітництва, наявність добре відпрацьованої системи економічної свободи та вільного підприємництва, а демократія стала нормою всіх сфер життя. Непорушним законом інтеграції є повага до національно-державних інтересів кожної країни-учасниці. Без цих складових кожна інтеграція виявилася б фікцією. Крім усього іншого, європейська інтеграція була викликана переливанням через національні кордони багатой товарної маси, що об'єктивно вело до руйнування митних кордонів. Щоб поглиблювати розвиток економіки, необхідно було зняти митні бар'єри. Це стало аксіомою для країн-учасниць. «Спільний ринок» став найбільш процвітаючим та життєздатним утворенням у Європі.

96. НЕОБХІДНІСТЬ РЕГУЛЮВАННЯ ГЕНЕТИЧНО-МОДИФІКОВАНОЇ ПРОДУКЦІЇ
Охременко О. М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТтаТХП і ПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 228
Науковий керівник – к.е.н., доц. Криницька О.О.
97. ЕФЕКТ ЗАМІНИ ТА ДОХОДУ В ПРАЦЯХ Є. СЛУЦЬКОГО І Д. ХІКСА
Казимірова Н. М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 230
Науковий керівник – к.е.н., доц. Криницька О.О.
98. ЗАЛУЧЕННЯ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ЯК СПОСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МОЛОЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ
Іленчук Є. О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТтаТХПіПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 232
Науковий керівник – к.ю.н., доц. Шишлюк В. Р.
99. ОСОБЛИВОСТІ САМОВДОСКОНАЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ МЕНЕДЖЕРА, ЗАСОБАМИ ЦІЛЕПОКЛАДАННЯ
Соколовська Д. М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТтаТХПіПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 234
Науковий керівник – асистент Заболотна О. С.
100. ЯРОСЛАВ МУДРИЙ ЯК ІСТОРИЧНА ПОСТАТЬ
Заблоцька К., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТВтаТБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 236
Науковий керівник – к.і.н., доц. Соловей А.О.
101. ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ
Лівітчук Р., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТВтаТБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 238
Науковий керівник – к.і.н., стар. викл. Ботіка Т.С.
102. ЕВОЛЮЦІЯ РОЗВИТКУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
Шестопалова Є., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 239
Науковий керівник – к.і.н., ст. викл. Мамроцька О.А.
103. ТРУДОВЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ: РЕАЛІЇ ТА ВИКЛИКИ
Прокопова Анна, студ. СВО «Бакалавр» ф-ту КІПтаКЗ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 241
Науковий керівник – к. і. н., доц. Шишко О. Г.
104. МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ ВНЗ
Знаменський І.О., студ. СВО «Бакалавр» факультету ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 242
Науковий керівник – к. і. н., доц. Черняк Г.А.
105. ВПЛИВ КУЛЬТУ СПОЖИВАННЯ І МЕРКАНТИЛІЗМУ НА ПОВЕДІНКОВІ РЕАКЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ТА ЇЇ